

ние, като това на леда. Какво ще донесе това ви състояние? Нѣкой казва: сърцето ми е студено. Какво ти трѣбва? — Топлина. Слѣдъ като се стоплишъ, казвашъ: изгори ме тази любовь. Какъ! Любовьта те изгори! Любовьта никога не гори. Любовьта е най-великата, най-разумната сила въ човѣка, и слѣдъ като проникне въ него, тя му дава по възможность най-благороднитѣ, най-възвишениитѣ пориви на духа. Любовьта, споредъ моите схващания, най-първо е достояние на великитѣ Учители: послѣ е достояние на великитѣ адепти, на великитѣ ученици на великитѣ вѣрующи, на великитѣ оглашени и най-послѣ на всички съвременни хора. Но таза любовь, едва като сѣнка засѣга съвременнитѣ хора. Нѣкой казва: ти знаешъ ли, какъ ми е пълно сърцето съ любовь! Охъ, умирамъ за тебе! Готовъ съмъ да се жертвувамъ за тебе. И пише на приятеля си: всичко съмъ готовъ да направя за тебе! Слѣдъ двѣ години пакъ му пише: Повече да не стажвашъ въ кѫщата ми! Питамъ: какъ е възможно човѣкъ да се измѣни толкова много? Какъ е възможно да се обрне толкова много сърцето му? Златото желѣзо може ли да стане? Желѣзото злато може ли да стане? Водата ледъ може ли да стане? — Може, но при извѣстни условия. Кога — Ако водата е на сѣверния полюсъ, може да стане на ледъ; ако водата е на екватора, на ледъ не може да стане. Питамъ: водата на пари може ли да стане? — Може. Кога? — Ако е въ котела и отдолу пещта я нагрѣва. „Може“ и „не може“ да стане нѣщо, това зависи отъ условията. Можемъ ли да бѫдемъ разумни? — Можемъ. Кога? — Когато сме свѣрзани съ ангелитѣ.